

**Gooi en
Eemland**

Tweeduizend optredens verzorgde Diva Dichtbij inmiddels door het gehele land. Voornamelijk in verzorgingshuizen. Ook in Gooi, Eemland en Almere wordt opgetreden. We spraken met de Hilversumse diva Isabella Scholte en namen een kijkje bij een optreden in Stichtse Hof in Laren.

'Zingen is contact maken'

Diva Dichtbij

Stichting Diva Dichtbij is in 2007 opgericht door theatermaakster en zangeres Pieterneel van Amelsfoort. Rond de eeuwwisseling kwam zij regelmatig in een vakantiehuis voor terminale mensen in Frankrijk. Zij merkte daar dat zij door te zingen dichtbij de mensen kon komen. Dat raakte niet alleen de mensen in dat huis maar ook haarzelf en in 2006 maakte zij haar eerste minivoorstelling voor zieken aan bed.

Diva Dichtbij is inmiddels uitgegroeid tot een landelijk opererende organisatie met professioneel opgeleide zangers en zangeressen. Begin september van dit jaar werd een mijlpaal bereikt en werd het tweeduizendste optreden gevierd. Op die dag werd in vijf verschillende zorgcentra opgetreden.

De diva's hebben allemaal een breed repertoire en zijn ook regelmatig in het Gooi, Eemland en in Almere te vinden. De optredens zijn voor mensen die door ziekte niet meer in staat zijn om naar het theater te gaan, maar ook veelal voor dementerenden in een zorgcentrum. Die optredens zijn onder andere mogelijk door schenkingen, donaties en subsidies.

Voor meer informatie over deze organisatie zie de website www.divadichtbij.nl

Henk van Maanen
h.van.maanen@hilalmediacombinatie.nl

Hilversum * „Zingen is mijn beroep. Ik heb veel zangles en ook pianoles gegeven, vorig jaar aan het Muziekcollege Hilversum, aan kinderen in verschillende bso's, naschoolse opvang. Ook hartstikke leuk om te doen. Maar daar moest ik mee stoppen toen Diva Dichtbij op mijn weg kwam. Dat voelde meteen als een warme deken en combineren was niet mogelijk.” Isabella Scholte is de enige Gooise diva van Diva Dichtbij. En dat is zij nog niet eens zo gek lang. In september is zij aan de slag gegaan bij deze landelijke organisatie. Zij voelt zich daar volledig op haar plaats en het is een mooie aanvulling op haar eerdere werkzaamheden en op de dingen die zij nog steeds doet.

De sopraan woont al weer een tijdje in Hilversum en komt oorspronkelijk uit Rotterdam. Als uitwisselingsstudente heeft Scholte gestudeerd aan de Hochschule für Musik in Dresden en studeerde af aan het Rotterdams Conservatorium. Na haar studie heeft zij in de opera's 'Nabucco' en 'Die Zauberflöte' gestaan, maar ook meegevoerd aan de musicals 'Elisabeth' en 'Titanic'. De Hilversumse heeft in België op het podium gestaan met Within Temptation en treedt onder andere op met Noblesse Oblige, maar ook solo of samen met een harpiste, accordeonist of pianiste. Soms heeft zij zelfs meerdere optredens op een dag, zoals binnenkort. „Hilversum ligt redelijk centraal en een van mijn collega's kan niet. We hebben een appgroep en daarin werd gevraagd wie een optreden kan overnemen. Zo neem ik een optreden van Diva Dichtbij over voor een collega in Zoetermeer, 's avonds heb ik zelf nog een optreden in Zeist met de Singing Staff en dat is goed aan te rijden. Zoiets komt niet zo heel vaak voor, maar toch. Dit zijn afstanden die goed zijn te doen”, vertelt Scholte.

Gezondheid is uiteraard heel belangrijk in jouw vak. Doe je met dit weer iets extra's?

„Ja oppassen met alles, zorgen dat ik geen koutje oloop want dat is funest. Maar ook mijn voeding aanpassen. Ik heb gegoogeld op ontstekingen. Zo heb ik een top-tien samengesteld van dingen om niet te doen. En ik heb een kast vol met middeljes.”

Je hebt inmiddels een aardig cv opgebouwd. Ziet het publiek je nog terug in een grote productie?

„Dat weet ik niet. Meteen na mijn afstuderen ben ik gaan werken; les geven en optreden. Maar ik denk niet dat ik nog een musical ga doen. Na twee musicals had ik de mogelijkheid mee te werken aan 'The sound of music'. De film heb ik samen met mijn oma, die daar een groot fan van was, regelmatig gezien. Op een zeker moment dacht ik: 'ik doe het niet'. De musical maakte voor mij de film kapot. Ik ben toen gestopt. Als je in een musical staat dan treed je zo'n zeven keer per week op en ik viel toen wel in een gat.”

Wat ben je toen gaan doen?

„Ik ben onder andere terechtgekomen bij het boekingskantoor Blue Luna. Via dit boekingskantoor ben ik andere optredens gaan verzorgen, heel afwisselend. Op een podium staan is leuk, maar het licht van schijnwerpers in mijn gezicht vind ik niet echt fijn, ik was op zoek naar echtheid. Zingen is voor mij ook contact leggen met mensen. In mijn studietijd heb ik al in bejaardenhuizen gezongen en dat vond ik toen al heel leuk. Ik houd

Isabella Scholte in de Stichtse Hof.

FOTO'S STUDIO KASTERMANS/RONALD SMEENK

van oude mensen, daar kun je nog een hoop van leren. Er straalt ook een hoop liefde van uit.”

Dan ben je bij Diva Dichtbij dus echt op je plaats?

„Inderdaad, maar ik heb er wel auditie voor moeten doen. Met een grotere groep. Ik heb dat toen verkeerd aangepakt en dacht dat ze wilden horen wat ik allemaal kon. Ze hadden er één nodig en dat is Anneke van Meurs geworden. En dat was ook volledig terecht, vind ik. Na een half jaar belde Pieterneel (van Amelsfoort, initiatiefneemster en directeur van Diva Dichtbij, red.) mij echter op en vroeg of ik nog een keer een praktijkauditie wilde doen. Daarna ben ik aangenoemd.”

Heb je als diva een vast programma?

„Niet echt. We krijgen van de organisatie een kastje mee waarop alle muziek staat en die kun je dan aanklikken. Ik probeer eerst een sfeer neer te zetten, begin met iets rustigs. Er zijn altijd wel een aantal verzoeknummers en ik probeer in te spelen op de situatie. Onderweg naar een optreden zing ik vaak al in de auto. Heb vroeger veel met de trein gereisd en dan kan je dat niet maken, zingen in een coupé, genant. In het huis zelf is het altijd weer anders, vaak één op één en dan ben ik op zoek naar een opening, de interactie met de bewoner.”

Speel je dan een rol?

„Soms speel je met een bepaald optreden wel een rol. Vooral als je als artiest een vast programma afwerkt, met meerdere mensen op het podium staat. Als ik alleen ben kan ik echter mezelf meer sturen. Ik kom uit een prima gezin, vader was biochemicus en veel aan het werk, moeder was verpleegster, maar er was thuis altijd plaats voor muziek, tijdens de afwas of bij andere klusjes, in tijden van blijdschap en verdriet.” „Als ik een slechte dag heb, dan schuif ik dat weg bij optredens. Zingen zit in mijn ziel. Het sleept me door de moeilijke momenten in mijn leven. Niets mooiers dan fijne muziek te delen en samen te beleven.”

'Van oude mensen
kun je nog een
hoop leren'

Stichtse Hof krijgt bezoek van theatertje op wielen

Henk van Maanen

Laren ✦ Langzaam schrijdt Isabella Scholte een van de gezamenlijke huiskamers van De Stichtse Hof in Laren binnen. Daar zit een groepje bewoners klaar voor een optreden van deze Hilversumse sopraan van Diva Dichtbij.

De diva is stremmig gekleed in een jurk van Lenie van Noort, een dag voor het optreden heeft zij die nog opgehaald in Barcelona. Achter zich trekt zij een kastje op wieljes mee de kamer in. Uit de kast, gemaakt door Mira Ticheler, klinkt zachte muziek. „Mijn theater, Theater Isabella.” De gordijnen zijn open, de show kan beginnen.

Scholte gaat de aanwezige bewoners een voor een langs en stelt zich voor. Voor iedereen heeft zij een woord, een bemoeiend klopje op de hand. „En voor u heb ik straks nog een verrassing”, zegt de zangeres tegen een bewoonster. Zo maakt zij contact met hen, al duurt dat soms maar heel even. „En als u een verzoeknummer heeft, mag u dat best zeggen hoor.”

Het is voor het eerst dat Isabella Scholte in De Stichtse Hof komt en haar tweede optreden van die dag. Twee sessies van ongeveer drie kwartier verzorgt de zangeres. Deze

maand komt er iedere maandag een diva naar Laren, maar ook elders in de regio zijn er optredens voor bewoners. Zo zijn diva's al in Bussum, Soest en Weesp geweest en komen ze in november ook nog naar Naarden, Weesp en Bussum. Ver komen ze behalve in de Stichtse Hof ook nog in de Johanneshove en in Theodotion in Laren.

Trappelen

Zij begint haar optreden vandaag met 'Edelweiss', uit 'The sound of music'. Haar heldere sopraan klinkt teer, zoals de bloem en is toch sterk. Ondanks dat het nummer gericht is aan alle aanwezigen richt zij al snel haar aandacht op een bewoner in een rolstoel, wiegt zachtjes heen en weer en danst met hem. Hij laat zijn benen trappelen en zijn gezicht gaat over in een gulle lach. Zijn ogen spreken. Hij tuit de lippen en proeft het lied. Het raakt hem rechtstreeks in zijn hart.

Het vervolg is het melodieuze 'Over the rainbow', waarna Scholte overschakelt op het Nederlandse 'Aan de Amsterdamse grachten'. „k Heb veel gereisd en al vroeg de wereld gezien. En nimmer kreeg ik genoeg van 't reizen nadien. Maar ergens bleef er een sterk verlangen in mij naar Hollands kust”, zingt de oorspronkelijk uit Rotterdam afkomstige Scholte. In de zaal zit iemand die ook zijn hart verpand heeft aan Rotterdam, maar een lied speciaal over Rotterdam heeft zij nog niet op het repertoire staan. „Maar ik ben 'Ketelbinkie' aan het instuderen en als ik terugkom, zal ik dat zingen”, belooft zij.

Met Carmen maakt zij een bewoonster blij. „Ik weet dat u uit Sevilla komt”, begint Scholte. De vrouw slaat de hand voor haar mond als zij de eerste tonen en de woorden van dit stuk hoort, daarna begint zij breeduit te lachen en zingt in het Spaans mee. Met het klassieke 'Ave Maria' richt zij zich tot een andere bewoonster, waarna de zangeres op een nummer uit 'My fair lady' een man uit de rij pikt. Bijna de gehele uitvoering zit hij lichtgebogen, maar wanneer hij bij de handen wordt gepakt komt hij overeind en danst met de vakvrouw door de kamer.

Scholte werkt hierna naar het einde toe. „Wat mijn mond niet zeggen kan, zeggen 'Tulpen uit Amsterdam’,” zingt zij en met haar de aanwezigen. We'll meet again, belooft de diva tot afsluiting. „We'll meet again. Don't know where. Don't know when. But I know we'll meet again, some sunny day.”

Isabella Scholte met haar Theater Isabella. FOTO STUDIO KASTERMANS/RONALD SMEENK